

Teplice nad Metují - Bischofstein - Jiráskovy skály - Teplice nad Metují

vhodné	pro pěší turisty i pro cykloturisty
délka	7 - 8 km
fotografie	http://www.milan-skoda.cz/fotogalerie_2013.htm

Dnešní výlet bude patřit k těm lehčím, tak trochu procházkovějším s cílem mrknout na krásy skalní zříceniny hradu Bischofstein se zámečkem Skály a Černým jezírkiem pod Bischofsteinem v Jiráskových skalách. Za výchozí bod pro výlet jsem zvolil železniční stanici Teplice nad Metují, kam se dostanete pohodlně vlakem ze tří směrů, a to tratí Broumov - Meziměstí - Teplice nad Metují, nebo z protilehlé strany Starkoč - Náchod - Teplice nad Metují a nebo z boční přípojky Trutnov - Adršpach - Teplice nad Metují. Stejně tak, pokud dorazíte autem, můžete ho ponechat na parkovišti vedle nádražní budovy, kde vyrazíme na trasu od turistického rozcestníku po žluté.

Od nádražní budovy sejdem dolů po železném schodišti mezi první obytné domky v Teplicích a žlutou značku následujeme zhruba dalších pět set metrů po silnici přes most nad útlým tokem Metuje. Za mostem se dáme vlevo, abychom se po 100 metrech vydali prudce doprava a opustili silnici do táhlého stoupání z Teplic ven, přes louky směrem k zadní hraně Jiráskových skal. Převýšení mezi Teplicemi (zhruba 500 m.n.m.) a Bischofsteinem (691 m.n.m.) není tak velké a proto nás následující 3 km bude provázet stoupání spíše mírnější a táhlé. Kilometr nad městečkem nás trasa zavede do lesního porostu, který tvoří úpatí Jiráskových skal a příjemnou zadní trasu kolem skal (které zatím nejsou vidět) nám zpříjemní pramen svatého Huberta (patrona myslivců) a Mariánská kaplička. Poté co vyjdeme z lesa na hranu mezi lesem a loukou, můžeme u rozcestníku Nad Mariánskou kapličkou pokračovat dále po žluté vpravo lesem (žlutá zde souběžně vede s červenou, která přišla od Ostaše) a nebo můžeme jít pohodlnou polní cestou, která vede dokola po okraji lesa. Obě možnosti od rozcestníku končí zhruba po půl hodince v areálu zámečku Skály pod Bischofsteinem.

foto 01	pramen svatého Huberta
foto 02	pramen svatého Huberta
foto 03	Mariánská kaplička

Teď si vysvětlíme názvosloví Bischofstein a Skály. Dominantou hřebenu Jiráskových skal je totiž skalní zub jehož vrchol nám při pohledu na něj silně připomene pohled na biskupskou čapku, které se říká mitra. Ačkoli se ve středověku před osídlením původně tento skalní útvar nazýval Katzenstein (Kočí hrad), díky právě popsanému vzhledu, dostal později v německém názvosloví pojmenování Bischofstein, tedy Biskupský kámen. Jelikož byly skály na Broumovsku (včetně Bischofsteinu) hojně oblíbené u Husitů, není se co divit, když koncem 14. století na skalách Bischofsteinu vyrostl skalní hrad, který jeho zakladatel a husitský vojevůdce Matěj Salava z Lípy nazval vzhledem k okolním skalám jednoduše jménem Skály. Osídlení hradu se neslo ruku v ruce se vznikem stejnojmenné osady, která byla založena na jeho úpatí. Dodnes tedy na mapách naleznete obouslovné zeměpisné pojmenování Skály/Bischofstein, a to jak u osady, tak u skalního hradu i u později vybudovaném barokním zámečku na hospodářském dvoře pod hradem. Pokud se

nechcete trápit dvouslovným názvem, tak prostě tomuto místu říkejte stejně jako my domorodci, jednoduše Bišík.

Hned vedle areálu zámečku se nalézá přírodní lahůdka, Černé jezírko (650 m n.m.), které je po své jedné delší straně lemováno Jiráskovými skalami. Jezírko je mezi přírodovědci známou lokalitou, která je unikátní výskytem několika vzácných druhů vážek. Mělké bezodtoké jezírko vzniklo přehrazením potůčku pod skalami Kočičího hradu (Katzenstein) a bylo součástí hospodářského zázemí barokního zámečku Skály (Bischofstein), který v 17. století vybudoval přestavbou dřívější tvrze první hradecký biskup Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka. Rybník měl původně sloužit k chovu ryb, ale kvůli extrémním podmínkám (kyselost 4,7 pH, velké teplotní výkyvy a málo kyslíku) se rybí osádka v jezírku neudržela. Tmavá barva vody, která dala Černému jezírku jméno, je odvozena od humusových kyselin, které se uvolňují z rašeliny a dalších rostlinných zbytků. Neudržovaný rybník má dnes vysloveně přírodní charakter a postupně zarůstá rašeliníkem, suchopýrem a sítinou. To vše tvoří ideální podmínky pro výskyt vzácných druhů chladnomilných vážek, kterých se zde celkem vyskytuje na dvacet druhů z pěti čeledí. Unikátní je zejména potvrzený výskyt tří druhů vážek z rodu *Leucorrhinia*. Ty představují v naší přírodě severský eurosibiřský faunistický prvek. Jméno *Leucorrhinia* (Bílý nos) tyhle vážky dostaly podle nepřehlédnutelně bílého čela a horního pysku. Na Černém jezírku se nejvíce daří vážce čárkované (*Leucorrhinia dubia*), která zde létá v naprosto neuvěřitelném počtu až tisíců jedinců. Díky masivnímu výskytu této vážky člověk snadno přehlédne dva další a mnohem vzácnější druhy, vážku jasnokvrnnou (*Leucorrhinia pectoralis*) a vážku běloústou (*Leucorrhinia albifrons*), která má v ČR jen několik málo lokalit a patří tak k našim nejvzácnějším vážkám. Z dalších druhů stojí za zmínku například šídlo sítinové (*Aeshna juncea*), vážka tmavá (*Sympetrum danae*) a šídélko kopovité (*Coenagrion hastulatum*).

- foto 04** pohled na Černé jezírko
- foto 05** pohled na Černé jezírko
- foto 06** pohled na Černé jezírko
- foto 07** pohled na Černé jezírko
- foto 08** pohled na Černé jezírko
- foto 09** pohled na Černé jezírko

Poté, co jsme si prohlédli areál zámečku s dobovou restaurací připomínající alpský styl a poté, co jsme i udělali procházku kolem Černého jezírka a možná se kochali pohledem na poletující vážky a nakrmili třeba i přítomné kačky, zamíříme si to na delší straně jezírka do Jiráskových skal, které z této strany jezírko přímo obklopují. Pokud jste na kole, jistě vás napadlo jej ponechat uzamčené po dobu prohlídky jezírka a skal v areálu zámečku. I když červená turistická vede od jezírka přímo vzhůru na zříceninu hradu Bischofstein/Skály, doporučuji zdržet se chvíli na úpatí pod skalami a pár desítek metrů vlevo od červené trasy si je dovolit blíže prozkoumat, stojí to za to.

- foto 10** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 11** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 12** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 13** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 14** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 15** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 16** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 17** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
- foto 18** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka

- foto 19** Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 20 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 21 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 22 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 23 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 24 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 25 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 26 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 27 Jiráskovy skály kolem Černého jezírka
foto 28 zřícenina hradu Skály na Bischofsteinu
foto 29 zřícenina hradu Skály na Bischofsteinu
foto 30 zřícenina hradu Skály na Bischofsteinu
foto 31 zřícenina hradu Skály na Bischofsteinu
foto 32 zřícenina hradu Skály na Bischofsteinu
foto 33 skály pod zříceninou hradu Skály na Bischofsteinu
foto 34 skály pod zříceninou hradu Skály na Bischofsteinu

Na vrcholku Bischofsteinu je upravená vyhlídková plošina, ze které jsou krásné výhledy na Ostaš, Hejšovinu, Orlické hory, Čáp a Ruprechtický špičák. Až se dostatečně pokocháme, můžeme kolem zříceniny hradu sejít dolů zpět k Černému jezírku a nad ním vstoupit na asfaltovou silnici, která je současně modrou turistickou trasou. Silnice nad jezírkiem jetě necelých 200 metrů stoupá, ale za vrcholem následuje zhruba kilometrové klesání, kde v serpentínách modrá odbočí mírně vlevo a opustí silnici, abychom se lesem dostali ke sjezdovce Kamenec tkvící kousek nad městem. U rozcestníku Nad Kamencem pak modrá končí a my pokračujeme vpravo po zelené, abychom po okraji lesa a přes kemp Kamenec dorazili až na náměstí Aloise Jiráska v Teplicích nad Metují, kde můžeme v případě volného času obhlédnout ještě místní zámeček a pstruhy v Metují. Po hlavní silnici nám pak zpět k nádraží zbývá už jenom poslední kilometr.